

givning, og den lægger jeg meget vægt på at udvalget er stærkt repræsenteret i, så hvis regeringen har nogle situationer, hvor den ønsker at komme med nogle politiske tilkendegivelser i forhold til: Hvad er det, vi vil have frem, hvad er det fremadrettede på hele fødevareområdet, hvordan er det, vi vil prioritere . . .? Så lægger vi det frem til åben debat.

Det ville være helt forkert, hvis regeringen i den situation havde taget debatten i et – kan man sige – lidt lukket forum bl.a. med det rådgivende fødevareudvalg, for hvor skulle debatten så være blevet af?

Lad mig slå fast, at når regeringen har sådan nogle overordnede politiske tilkendegivelser, lægger vi det selvfølgelig ud til debat, ikke kun til det rådgivende fødevareudvalg, men også til dem, og også til befolkningen i al almindelighed.

I den daglige rådgivning lægger jeg meget vægt på, at det rådgivende fødevareudvalg er inddraget, og jeg sætter meget pris på det arbejde, der udføres af medlemmerne dér.

Kristen Touborg (SF):

Jeg må sige tak for ministerens svar. Jeg forstår, at ministeren er glad for det udvalg, han selv har nedsat – det synes jeg da er udmærket – og at udvalget er kompetent.

Nu gik mit spørgsmål ikke specifikt på det eksempel, ministeren fremdrog, men mere bredt på, at når der rejses kritik fra udvalgsmedlemmerne, der går ud på, at man synes, man bliver for lidt hørt, om det så giver ministeren anledning til at tage op til fornyet overvejelse, om man skulle lade det have mere reel politisk indflydelse og mere reel høringsret end det, der tilsyneladende ifølge nogle medlemmer af udvalget er tilfældet i dag.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):
Vi tager det én gang til. Det synes jeg da er udmærket. Jeg vil gerne slå fast, at jeg svarede helt konkret på, at i det daglige arbejde synes jeg, det er vigtigt. Et af de elementer, der har været fremført her på det sidste, har været i forbindelse med en konkret sag, hvor jeg klart sagde, at her kommer regeringen med noget, som vi gerne vil debattere med hele befolkningen, herunder også det rådgivende fødevareudvalg. Det synes jeg var en meget principiel tilkendegivelse, jeg gav her.

Omkring reel politisk indflydelse – jo, et udvalg har nøjagtig lige så stor reel politisk ind-

flydelse, som kvaliteten af den rådgivning, de giver, og skal jeg kigge på det, så må jeg sige, at så har det rådgivende fødevareudvalg også reel politisk indflydelse.

Men lad mig slutte af med at sige, at er der måder i samarbejdet, hvor tingene kan gøres bedre, så lytter jeg meget, meget gerne til det. Jeg er optaget af, at det rådgivende fødevareudvalg er en ikke uvæsentlig del af den fødevarepolitiske debat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 21

Pernille Frahm (SF):

Det drejer sig om den nyligt indgåede finanslovaftale mellem seks partier, hvoraf det fremgår, at man binder sig på indholdet i finanslovaftalen, den såkaldte musefældeklause, som aftalen slutter med.

Det fremgår også, at hele området omkring boligstøtten og finansieringen af den almennyttige boligsektor og rammen for almennyttigt boligbyggeri er en del af finanslovaftalen, og derfor vil jeg gerne høre, om det er sådan, at Socialdemokratiet og by- og boligministeren nu har deponeret sin frihed på de her områder i uoverskuelig tid, eller i hvert fald for hvor længe, i hr. Anders Fogh Rasmussens lomme.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan berolige fru Pernille Frahm med, at en finanslovaftale som denne her er indgået fuldstændig på samme måde som alle andre finanslovaftaler, at det er med ét års varighed.

Så vil jeg også godt bekræfte det, der står i finanslovaftalen, at vi har opfattet situationen på byggemarkedet, i byggesektoren og i anlægssektoren på den måde, at der er en meget, meget stor risiko for en overophedning, og derfor er der lagt nogle rammer ind for, hvor meget støttet byggeri der kan sættes i gang i 1999.

Pernille Frahm (SF):

Jeg synes ikke, at det er helt præcist nok, for den lov, som handler om boligstøtten, rækker jo langt ind i næste årtusind eller et stykke ind i næste årtusind, før den er helt gennemført.

Det, spørgsmålet går ud på, er: Vil det sige, at Socialdemokratiet nu har deponeret sin ret til at